

Hogyha felindul az Isten

Diadalének (a hugenották harci zsoltára)

Béza T., 1519–1605

68. zsoltár, Greiter M., Strasbourg, 1525 (1539) nyomán

1. Hogyha felin-dul az Isten, Elkergettetnek szertelen Minden ő el-lensé - gi.
És el-futamodnak széjjel Ő ha-ragos szí - ne e-lől Minden ő gyűlö-lő - i.

Úgy el - ú - zet-nek hir - te-len, El - vész minden ő dol - gok;
Mint a füst sem-mi - vé le-szen

Mint viasz olvad a tűztől, Úgy az ő kemény színétől El-vesznek a gonoszok.

2. De az igazak mindnyájan Örvendeznek nagy vígságban A kegyes Isten előtt, ./: És víg szívvel énekelnek, Hogy ő kevély ellenségek Megszégyenült, elveszett. Nagy örömmel az Istennek ./: ÉnekeljeteK nevének, DicsérjéteK, áldjátok; Ki pusztá földeken megyen, Kinek neve erős Isten: Őtet magasztaljátok!

3. Ő előtte vígadjatok, Mert ő az árváknak atyjok, Kiket táplál kegyesen. ./: Az özvegyeknek oltalma, Az ő isteni hatalma, Lakván ő szentségében. Megáld egyes embereket, ./: Ád nékik szép cselédeket Háznép tenyészésére; A foglyokat ő kimentí, A pártütőket rekeszti Pusztá és parlag földre.

4-9. ---

10. Ellenségedet megbírod, Köztük helyezvén hajlékod Lakozol dicsőséggel. ./: Áldott legyen az Úr Isten, Ki velünk ily nagy jól teszen, Látogat kegyességgel. Isten a mi segedelmünk, ./: Kegyesen lakozik velünk, Őriz minket, népeit; Halál és élet kezében, Ő az erős, örök Isten, Megtartja ő híveit.

11-15. ---

16. ÉnekeljeteK Istennek, Ki lakója az egeknek, Kiket teremtett régen. ./: Holott nagy hatalmával ül, Honnan szava úgy megdördül, Hogy zeng és harsog minden. DicsérjéteK nagy hatalmát, ./: Ki felséges méltóságát Izráelen láttatja! Kinek nagy erejét ott fön, Az égen és a felhőkön Senki sem tagadhatja.

17. Nagy félelmetes az Isten Az ő dicső szentségében! Ki Izráel népének ./: Erőt ád nagy kegyelmesen; Azértan minden időben Mitőlünk dicsértessék!